

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0100/2014

12.2.2014

PRANEŠIMAS

dėl kankinimo panaikinimo pasaulyje
(2013/2169(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėja: Véronique De Keyser

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ	19
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ	23
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	28

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl kankinimo panaikinimo pasaulyje (2013/2020(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir kitas JT žmogaus teisių srities sutartis ir priemones,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 1975 m. gruodžio 9 d. priimtą JT deklaraciją dėl visų asmenų apsaugos nuo kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo¹,
- atsižvelgdamas į JT konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą (KPK) ir Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvinį protokolą (KPKFP),
- atsižvelgdamas į JT standartines minimalias elgesio su kaliniais taisykles ir kitus atitinkamus visuotinai taikomus JT standartus,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo ataskaitas dėl kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo²,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijas dėl kankinimo,
- atsižvelgdamas į su 2001 m. rugsėjo 11 d. įvykiais susijusį 2001 m. lapkričio 22 d. JT komiteto prieš kankinimą paskelbtą pareiškimą, kuriame nurodoma, kad kankinimo draudimas pagal tarptautinę teisę yra visiška ir be išlygų taikoma prievolė, ir pareiškiamas įsitikinimas dėl to, kad, nepaisant to, kokį atsaką dėl tarptautinio terorizmo grėsmės bepriimtų valstybės, kurios yra konvencijos šalys, jis atitiks jų ratifikuojant konvenciją prieš kankinimą prisiimtus įsipareigojimus,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo³,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijas dėl vaiko teisių ir į naujausią 2012 m. gruodžio 20 d. rezoliuciją šia tema⁴,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją, visų pirma į jos 3 straipsnį, kuriame nurodoma, kad „niekas negali būti kankinamas, patirti nežmonišką ar žeminantį jo orumą elgesį, arba tokiu būdu būti baudžiamas“,
- atsižvelgdamas į Europos konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar

¹ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/DeclarationTorture.aspx>.

² <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Torture/SRTorture/Pages/SRTortureIndex.aspx>.

³ (A/RES/67/176).

⁴ (A/RES/67/167).

žeminantį elgesį ir baudimą,

- atsižvelgdamas į Konvenciją dėl pabėgėlių statuso¹, kurią JT priėmė 1951 m. liepos 28 d.,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos Europos komiteto prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą 2013 m. lapkričio 6 d. paskelbtą 23-iąją bendrąją ataskaitą²,
- atsižvelgdamas į Vaiko teisių konvenciją ir du prie jos pridėtus fakultatyvinius protokolus, atitinkamai dėl vaikų pardavimo, vaikų prostitucijos ir vaikų pornografijos³ ir dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose⁴,
- atsižvelgdamas į 1949 m. Ženevos konvencijas ir jų papildomus protokolus⁵,
- atsižvelgdamas į 1997 m. įsigaliojusią Amerikos konvenciją dėl kankinimo prevencijos ir baudimo už jį⁶,
- atsižvelgdamas į Tarptautinio baudžiamojo teismo statutą,
- atsižvelgdamas į Kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo veiksmingo tyrimo ir patvirtinimo dokumentais vadovą (Stambulo protokolas)⁷,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje⁸, kuriuos 2012 m. birželio 25 d. patvirtino Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į 2012 m. atnaujintas ES kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu ar baudimu trečiojoje šalyse politikos gaires⁹,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 16 d. ES gaires dėl mirties bausmės¹⁰,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės¹¹,
- atsižvelgdamas į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m., kurią 2013 m. birželio 6 d. priėmė Taryba¹²,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Metinės ataskaitos dėl

¹ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/StatusOfRefugees.aspx>.

² <http://www.cpt.coe.int/en/annual/rep-23.pdf>.

³ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/OPSCCRC.aspx>.

⁴ <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/OPACCRRC.aspx>.

⁵ <http://www.icrc.org/eng/war-and-law/treaties-customary-law/geneva-conventions/>

⁶ <http://www.cidh.oas.org/Basicos/English/Basic9.Torture.htm>.

⁷ Paskelbta JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro Ženevoje, <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/training8Rev1en.pdf>.

⁸ Tarybos dokumentas 11855/2012.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/8590.lt08.pdf>.

¹⁰ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/10015.lt08.pdf>.

¹¹ http://eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

¹² <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/13/st09/st09431.lt13.pdf>.

žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2011 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje¹,

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros²,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 10 d. rezoliuciją dėl tariamo CŽV vykdyto kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo Europos šalyse³,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. balandžio mėn. tyrimą dėl ES gairių dėl kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu ar baudimu įgyvendinimo⁴,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui⁵,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įgyvendinimo⁶,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rekomendaciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai ir Komisijai dėl EIVT organizavimo ir veikimo persvarstymo 2013 m.⁷,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0100/2014),
- A. kadangi visiškas kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo draudimas yra svarbi JT ir regioninėse žmogaus teisių konvencijose nustatyta tarptautinė norma, tačiau pasaulyje kankinimas toliau vykdomas;
- B. kadangi terminas „kankinimas“ šioje rezoliucijoje turėtų būti suprantamas taip, kaip jis apibrėžtas JT, ir taip pat apima žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą;
- C. kadangi KPK ir KPKFP sukurta tarptautinė sistema, kuria iš tikrųjų sudaromos galimybės panaikinti kankinimą, pirmiausia sukūrus nepriklausomus ir veiksmingus nacionalinius prevencinius mechanizmus (NPM);

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0503.

² Priimti tekstai, P7_TA(2012)0504.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0418.

⁴ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2007/348584/EXPO-DROI_ET\(2007\)348584_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2007/348584/EXPO-DROI_ET(2007)348584_EN.pdf)

⁵ OL L 200, 2005 7 30, p. 1.

⁶ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 107.

⁷ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0278.

- D. kadangi ES sustiprino įsipareigojimą, prisiimtą ES strateginėje programoje žmogaus teisių srityje, ryžtingai tęsti kovos su kankinimu ir žiauriu, nežmonišku ir žeminančiu elgesiu kampaniją;
- E. kadangi kankinimo, netinkamo elgesio, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo panaikinimas – neatskiriama ES žmogaus teisių politikos dalis, glaudžiai susijusi su kitomis ES veiksmų sritimis ir priemonėmis;
- F. kadangi paskutinė išsami ir vieša įgyvendinimo priemonių apžvalga ir peržiūra vyko 2008 m., nors ES gairės dėl kankinimo atnaujintos 2012 m.;
- G. kadangi, kaip nurodyta atnaujintose gairėse, kovodamos su terorizmu valstybės narės yra pasiryžusios visapusiškai laikytis tarptautinių įsipareigojimų, kuriais draudžiamas kankinimas ir kitoks žiaurus, nežmoniškas ar žeminantis elgesys ar baudimas;
- H. kadangi kankinimas gali būti ir fizinis, ir psichologinis; kadangi esama vis daugiau atvejų, kai psichiatrija naudojama kaip žmogaus teisių gynėjų ir disidentų, kurie siekiant užkirsti kelią jų vykdomai politinei ir bendruomeninei veiklai laikomi psichiatrijos įstaigose, prievartos priemonė;
- I. kadangi valstybių narių teisminės institucijos turėtų turėti priemonių tų kankintojų, kurie niekada nebuvo teisti, baudžiamajam persekiojimui vykdyti ir kadangi ypatingą dėmesį reikėtų skirti kankinimo atvejams, vykusiems Europoje valdant diktatoriams, nes daugeliu atveju už šiuos nusikaltimus atsakingi asmenys nebuvo nubausti;
- J. kadangi daugelyje šalių nuolat kyla problemų dėl to, kad, imantis kovos su terorizmu priemonių, nepaisoma visiško kankinimo draudimo;
- K. kadangi sprendžiant su konkrečiais pažeidžiamų gyventojų grupių, pirmiausia vaikų, apsaugos poreikiais susijusius klausimus kyla didelių politinių sunkumų;
- L. kadangi kai kurių šalių policija vykdydama apklausą pasirenka naudoti kankinimo priemones; kadangi kankinimas negali būti traktuojamas kaip priimtinas nusikaltimų išaiškinimo būdas;
1. pabrėžia, kad pagal tarptautinę ir humanitarinę teisę ir KPK kankinimas yra uždraustas visiškai; pabrėžia, kad kankinimas yra vienas iš didžiausių žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimų, nuo kurio kenčia milijonai asmenų ir jų šeimų ir kurio jokiomis aplinkybėmis negalima pateisinti;
 2. palankiai vertina tai, kad į ES veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje įtraukti trys su kankinimo panaikinimu susiję veiksmai, bet pabrėžia, kad, siekiant įvertinti jų įgyvendinimą laiku, bendradarbiaujant su pilietine visuomene reikia nustatyti konkrečius ir išmatuojamus kriterijus;
 3. reiškia pagarbą visoms pilietinės visuomenės organizacijoms, nacionalinėms žmogaus teisių institucijoms, nacionaliniams prevenciniams mechanizms ir asmenims, kurie stengiasi aukoms suteikti teisių gynimo priemonių ir atlyginti žalą, kovoja su nebaudžiamumu ir aktyviai siekia užkirsti kelią kankinimui ir netinkamam elgesiui visame pasaulyje;

4. pažymi, kad remiantis KPK terminas „kankinimas“ reiškia bet kokią veiksmą, kuriuo asmeniui tyčia sukeliamas labai didelis fizinio ar psichinio pobūdžio skausmas ar kančia, kai tokį skausmą ar kančią sukelia valstybės pareigūnas arba jam pakursčius, sutikus ar tyliai pritarus – kitas oficialias pareigas einantis asmuo; tačiau mano, kad prevencinėmis, atskaitomybės ir rehabilitacijos politikos priemonėmis reikia spręsti ir tokius atvejus, kai kankinimas ir kitoks žiaurus, nežmoniškas ar žeminantis elgesys ar baudimas vykdomas nedalyvaujant valstybės pareigūnams;
5. smerkia pasaulyje vis dar vykdomą kankinimą ir kitus netinkamo elgesio būdus ir pakartoja, kad visiškai smerkia tokius veiksmus, kurie yra ir toliau turi likti draudžiami bet kurioje vietoje bet kuriuo metu ir niekada negali būti pateisinti; pastebi, kad ES gairės dėl kankinimo toliau nepakankamai įgyvendinamos, o tai neatitinka ES pareiškimų ir įsipareigojimų teikti pirmenybę kankinimo klausimo sprendimui; primygtinai ragina Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) ir valstybės nares iš naujo paskatinti šių gairių įgyvendinimą, ypač nustatant prioritetus, geriausią praktiką ir viešas diplomatinės galimybes, konsultuojantis su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant pilietinės visuomenės organizacijas, ir persvarstant veiksmų plane nurodytų su kankinimu susijusių klausimų įgyvendinimą; atsižvelgdamas į tai ragina visapusiškai ir laiku įgyvendinti tris į veiksmų planą įtrauktus su kankinimo panaikinimu susijusius veiksmus;
6. rekomenduoja atliekant būsimą veiksmų plano peržiūrą apibrėžti didesnio masto ir konkretesnius kankinimo panaikinimo veiksmus, pvz., veiksmingesnį dalijimąsi informacija ir našta, mokymą ir bendras iniciatyvas su JT vietos biurais ir atitinkamais JT specialiaisiais pranešėjais bei kitais tarptautiniais subjektais, pvz., Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO) ir Europos Taryba, ir paramą regioninių kankinimo prevencijos mechanizmų nustatymui ir stiprinimui;
7. palankiai vertina 2012 m. atnaujintas ES gaires dėl kankinimo; pabrėžia, kad svarbu šias gaires įgyvendinti veiksmingai ir siekiant rezultatų, kartu su kitomis gairėmis ir politikos iniciatyvomis;
8. palankiai vertina tai, kad gairėse numatomas holistinis politikos požiūris, apimantis tinkamos teisinės ir teisminės sistemos, kuria galima veiksmingai užkirsti kelią kankinimui ir uždrausti kankinimą, propagavimą, laisvės atėmimo vietų stebėjimą, pastangas spręsti nebaudžiamumo klausimą ir veiksmingą visapusišką kankinimo aukų rehabilitaciją, paremtas patikimais, nuosekliais ir darniais veiksmais;
9. ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją imtis efektyvesnių veiksmų siekiant užtikrinti, kad Parlamentas ir pilietinė visuomenė dalyvautų bent atliekant ES gairių dėl kankinimo vertinimą;
10. pakartoja itin didelę kankinimo aukų rehabilitacijos centrų, esančių tiek ES, tiek už ES ribų, svarbą sprendžiant ne tik aukų patirtas fizines, bet ir ilgalaikes psichologines problemas; palankiai vertina ES teikiamą finansinę paramą nuo kankinimų nukentėjusiųjų rehabilitacijos centrams visame pasaulyje ir siūlo jiems savo veikloje taikyti daugiadalykį metodą, kuris apimtų psichologinę pagalbą, medicininį gydymą, ir socialinę bei teisinę pagalbą; lieka įsitikinęs, kad naudojantis Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone (EDŽTRP) teikiamas tokių centrų finansavimas trečiojoje šalyse neturėtų būti sumažintas, net ir dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis, nes šių šalių

sveikatos priežiūros sistemos dažnai neturi galimybių tinkamai spręsti tam tikrų kankinimo aukų problemų;

11. apgailestauja dėl to, kad nuo 2008 m. neatlikta jokia išsami ir vieša gairių įgyvendinimo apžvalga ir peržiūra, ir pabrėžia, kad reikia reguliariai ir išsamiai vertinti jų įgyvendinimą;
12. rekomenduoja papildyti gaires išsamiais įgyvendinimo priemonėmis, apie kurias būtų pranešta ES diplomatinių atstovybių vadovams ir valstybių narių atstovybėms trečiosiose šalyse; ragina diplomatinių atstovybių vadovus į įgyvendinimo ir tolesnių veiksmų ataskaitas įtraukti atskirus kankinimo ir netinkamo elgesio atvejus;
13. pabrėžia, kad, siekiant išnaudoti visas esamų politinių priemonių galimybes ir sąveiką su ES finansuojamais projektais, ES politika turėtų būti pagrįsta veiksmingu iniciatyvų ir veiksmų koordinavimu ES ir valstybių narių lygmenimis;
14. ragina Komisiją, EIVT ir valstybes nares atlikti periodinę Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005, kuriuo draudžiama prekyba kankinimo ir mirties bausmės įranga, įgyvendinimo peržiūrą, taip pat propaguoti šį reglamentą visame pasaulyje kaip perspektyvų modelį siekiant užtikrinti veiksmingą kankinimo priemonių draudimo laikymąsi;
15. atkreipia dėmesį į neseniai pateiktą Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui (COM(2014) 0001); pabrėžia, kad svarbu spręsti tarpininkavimo paslaugų, techninės pagalbos ir atitinkamų prekių tranzito klausimus; pakartoja ankstesnį Parlamento raginimą į šį reglamentą įtraukti visa apimančią kankinimo panaikinimo nuostatą, kuri, remiantis ankstesne informacija, valstybėms narėms suteiktų galimybę išduoti licencijas arba atsisakyti eksportuoti bet kokias prekes, jeigu kyla didelis pavojus, kad jas būtų galima panaudoti kankinimo, netinkamo elgesio ar mirties bausmės reikmėms;
16. mano, kad mirties bausmė, kaip teisės į asmens neliečiamybę ir žmogaus orumo pažeidimas, nesuderinama su žiauraus, nežmoniško ar žeminančio baudimo draudimu pagal tarptautinę teisę, ir ragina EIVT ir valstybes nares oficialiai pripažinti šį nesuderinamumą ir atitinkamai pritaikyti ES politiką dėl mirties bausmės; pabrėžia, kad atitinkamas ES gaires dėl mirties bausmės ir kankinimo reikia aiškinti kaip kompleksines; smerkia fizinę ir psichologinę mirties bausme nuteistų kalinių izoliaciją ir jiems daromą spaudimą; pakartoja, kad reikia išsamaus teisinio tyrimo ir JT lygmens diskusijų dėl mirties bausmės taikymo, įskaitant dideles mirties bausmės laukiančių kalinių psichologines traumas ir fizinės būklės blogėjimą, ir kankinimo ir žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo sąsajų;
17. remia tai, kad nedelsiant būtų uždraustas užmėtymas akmenimis; pabrėžia, kad tai žiauri mirties bausmės vykdymo forma;
18. skatina atnaujinti Tarybos darbo grupės kankinimo klausimais darbą, nes ši darbo grupė, nustatydamas prioritetus, geriausią praktiką ir viešosios diplomatijos galimybes, rengdama

konsultacijas su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais ir pilietinės visuomenės organizacijomis, taip pat padėdama atlikti reguliarią veiksmų plane nurodytų su kankinimu susijusių klausimų įgyvendinimo peržiūrą, turėtų iš naujo paskatinti ES gairių įgyvendinimą;

19. yra ypač susirūpinęs dėl žmogaus teisių gynėjų, įskaitant bendruomenės aktyvistus, žurnalistus, žmogaus teisių teisininkus ir tinklaraštininkus, kankinimo kalėjimuose; pripažįsta, kad dažniausiai nuo neteisėto laisvės atėmimo, bauginimo, kankinimo ir pavojaus šeimai kenčia žmonės, daugiausia susiję su kova už žmogaus teises ir demokratiją; primygtinai ragina vietoje esančias ES misijas ir aukšto rango ES pareigūnus sistemingai ir nuolat šį klausimą kelti per susitikimus su trečiųjų šalių kolegomis, taip pat minėti konkrečių kalėjimuose laikomų žmogaus teisių gynėjų vardus ir pavardes;
20. labai susirūpinęs pažymi, kad kai kuriose šalyse veikia slapti sulaikymo centrai ir sulaikytiesiems neleidžiama susisiekti su išoriniu pasauliu, jie ilgai kalinami vienutėse – tokie kankinimo ir netinkamo elgesio pavyzdžiai kelia didžiausią susirūpinimą; mano, kad tokius atvejus reiktų sistemingai nurodyti pareiškimuose ir demaršuose, taip pat įtraukti į atskirų atvejų, dėl kurių diskutuojama per ES ir trečiųjų šalių dialogus ir konsultacijas žmogaus teisių klausimu, sąrašą;
21. pakartoja, kad yra susirūpinęs dėl plačiai paplitusių sistemingų žmogaus teisių pažeidimų Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje (KLDLR), ypač dėl politinių kalinių ir repatrijuotų KLDLR piliečių kankinimo ir jų darbo stovyklų; ragina KLDLR valdžios institucijas visų pirma leisti nepriklausomiems tarptautiniams ekspertams atlikti įvairius sulaikymo vietų patikrinimus;
22. pabrėžia, kad negalima pagrįsti jokių kankinimo, žiauraus, nežmoniško ir žeminančio elgesio ar baudimo praktikos visiško draudimo išimčių ir kad valstybės yra įsipareigojusios įgyvendinti apsaugos priemonės, kuriomis būtų išvengta kankinimo ir netinkamo elgesio, taip pat užtikrinti atskaitomybę ir galimybę visada gauti veiksmingas teisių gynimo ir žalos atlyginimo priemonės, taip pat tais atvejais, kai siekiama užtikrinti nacionalinį saugumą ir taikomos kovos su terorizmu priemonės; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kurios šalys paveda policijai skirtas užduotis sukarintosioms grupėms, siekdamos išvengti savo tarptautinių įsipareigojimų; pabrėžia, kad draudimas taip pat taikomas informacijos, kuri gauta panaudojus kankinimą arba galėtų paskatinti kankinimą, perdavimui ir naudojimui; primena, kad pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę ir tarptautinę humanitarinę teisę kankinimo draudimas yra privalomas reikalavimas, galiojantis ir taikos, ir karo metu;
23. reiškia susirūpinimą dėl policijos žiaurumo tam tikrose šalyse ir mano, kad šis klausimas yra pagrindinis siekiant užkirsti kelią kankinimams ir žeminančiam elgesiui, ypač taikių demonstracijų numalšinimo atvejais, kadangi pagal tarptautines apibrėžtis toks smurtas traktuojamas mažų mažiausiai kaip netinkamas elgesys ar net kaip kankinimas;
24. palankiai vertina bendrą Europos Tarybos ir Asociacijos prieš kankinimą projektą, kurio tikslas – parengti praktines parlamento narių lankymosi imigrantų sulaikymo centruose gaires;
25. ragina priimti praktines gaires dėl Parlamento narių lankymosi sulaikymo vietose per

reguliarius Europos Parlamento delegacijų vizitus trečiojoje šalyje; mano, kad į gaires turėtų būti įtrauktos konkrečios rekomendacijos dėl apsilankymo sulaikymo centruose ir kitose vietose, kuriuose galėtų būti laikomi vaikai ir moterys, taip pat jomis turėtų būti užtikrintas nekenkimo principo taikymas pagal JT žmogaus teisių stebėsenos mokymo vadovą, ypač siekiant išvengti atsakomųjų veiksmų prieš sulaikytuosius ir jų šeimas po tokių vizitų; ragina, kad tokie vizitai būtų rengiami konsultuojantis su ES delegacija atitinkamoje šalyje, NVO ir įkalinimo įstaigose dirbančiomis organizacijomis;

26. ragina EIVT, Žmogaus teisių darbo grupę (COHOM) ir kitus atitinkamus veikėjus bendrai atlikti tyrimą dėl ES teikiamos paramos siekiant sukurti ir naudoti NPM ir nustatyti geriausią praktiką, kaip nurodyta veiksmų plane;
27. ragina EIVT, valstybes nares ir Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas nepriklausomų ir veiksmingų NPM kūrimui ir veikimui ir ypač profesiniam darbuotojų mokymui;
28. ragina COHOM, darbo grupę kankinimo klausimais ir Komisijos Vidaus reikalų GD parengti priemones, kuriomis kankinimo prevencija būtų integruojama į visus laisvės, saugumo ir teisingumo srities veiksmus;

Apsaugos spragu, pirmiausia vaikų kankinimo klausimu, panaikinimas

29. reiškia itin didelį susirūpinimą dėl pažeidžiamų grupių narių, ypač vaikų, kankinimo ir netinkamo elgesio su jais; ragina ES imtis politinių, diplomatinių ir finansinių priemonių siekiant užkirsti kelią vaikų kankinimui;
30. ragina ES kovoti su įvairių formų žmogaus teisių pažeidimais, nuo kurių kenčia vaikai ir kurie prilygsta kankinimui, pirmiausia susijusiais su prekyba vaikais, vaikų pornografija, vaikais kareiviais, per karą kalinamais vaikais, vaikų darbu, vaikų kaltinimais raganavimu ir priekabiavimu elektroninėje erdvėje, įskaitant kovą su šiais pažeidimais našlaičių namuose, sulaikymo centruose ir pabėgėlių stovyklose, ir įgyvendinti veiksmingas apsaugos priemones vaikams apsaugoti, jeigu valdžios institucijos yra vienaip ar kitaip susijusios su kankinimu, nuo kurio kenčia vaikai;
31. atkreipia dėmesį į tai, kad nelydimi migrantų vaikai niekada neturėtų būti siunčiami atgal į šalį, kurioje jiems gali grėsti kankinimai ar nežmoniškas arba žeminantis elgesys su jais;
32. pažymi, kad dėl piktnaudžiavimo vaikų laisvės apribojimu, ypač prevenciniu migrantų vaikų sulaikymu ir įprastu sulaikymu, sulaikymo centrai tapo perpildyti ir padaugėjo vaikų kankinimo ir netinkamo elgesio su jais atvejų; ragina valstybes užtikrinti, kad laikantis visuotinių žmogaus teisių standartų vaikų laisvės apribojimas iš tiesų būtų taikomas tik kaip kraštutinė priemonė kuo trumpesnę laikotarpį ir visuomet atsižvelgiant į vaiko interesus;
33. ragina valstybes sukurti vaikams palankesnę teisingumo sistemą, kuri apimtų laisvus ir konfidencialius vaikams prieinamus pranešimo mechanizmus, taip pat ir sulaikymo centruose, kuriais vaikams būtų suteikiama galimybė ne tik ginti savo teises, bet ir pranešti apie pažeidimus;

34. pabrėžia, kad ES turi spręsti klausimą, susijusį su suaugusiųjų ir vaikų interneto naudojimu psichologiniam vaikų kankinimui ir priekabiavimui prie jų socialinės žiniasklaidos priemonėmis; pažymi, kad nepaisant to, jog sukurta saugesnio interneto programa „Safer Internet“, ES atsakas į priekabiavimą internetu nėra pakankamas; atkreipia dėmesį į daugybę neseniai dėl priekabiavimo internetu įvykusių vaikų savižudybių ir į toliau valstybėse narėse veikiančias interneto svetaines, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su šiais atvejais; todėl pabrėžia, kad ES turi skubiai imtis aiškių ir tvirtų kovos su priekabiavimu internetu ir su tam sąlygas sudarančiomis interneto svetainėmis veiksmy;
35. rekomenduoja daugiausia ES politikos pastangų skirti nuo kankinimo nukentėjusių vaikų reabilitacijos ir psichologinės pagalbos centrams, taikant vaikams palankų požiūrį ir atsižvelgiant į kultūrinės vertybes;
36. rekomenduoja įtraukti vaikų kankinimo klausimą į suplanuotą tikslinę vaiko teisių kampaniją, kaip nustatyta veiksmy plane;
37. rekomenduoja, kad EIVT ir Komisijai ypatingą dėmesį skirtų tiems atvejams, kai kankinimas ir žiaurus, nežmoniškas ar žeminantis elgesys yra nukreiptas prieš menininkus, žurnalistus, žmogaus teisių gynėjus, studentų lyderius, sveikatos priežiūros specialistus ir asmenis, priklausančius kitoms pažeidžiamoms grupėms, pvz., etninėms, kalbinėms, religinėms ir kitoms mažumoms, ypač kai šie asmenys laikomi sulaikymo arba kalinimo įstaigose;
38. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai bei ES delegacijų vadovus vykdant dialogą su trečiųjų šalių valdžios institucijomis kelti klausimą dėl lyties pagrindu vykdomo kankinimo, ypač moterų lyties organų žalojimo ir ankstyvų ir priverstinių santuokų, dėl kurių mergaitės priklauso itin pažeidžiamai grupei, kaip nurodyta strateginėje programoje ir veiksmy plane;
39. ragina EIVT ir COHOM per būsimą ES gairių dėl kankinimo ir veiksmy plano atnaujinimą konkrečiai spręsti vaikų kankinimo klausimą;
40. reiškia susirūpinimą dėl to, kad nuo konkrečių kankinimo veiksmy ir nežmoniško ar žeminančio elgesio formų (išprievartavimas, lyties organų žalojimas, sterilizavimas, abortai, priverstinė gimstamumo kontrolė ir tyčinis apvaisinimas) nukenčia būtent moterys, ypač per ginkluotus konfliktus, kai tokie veiksmai yra naudojami, net ir prieš nepilnamečius, kaip karo priemonė;
41. taip pat smerkia kankinimo, smurto ir asmenų išnaudojimo dėl jų seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės veiksmy;
42. pabrėžia būtinybę remti NVO darbą, kuriuo siekiama užkirsti kelią smurtui per konfliktus, taigi ir civilių gyventojų patiriamams kankinimams bei netinkamam elgesiui su jais tokiais atvejais, ir šiuo tikslu didinti ginkluotų grupuočių informuotumą apie būtinybę laikytis tarptautinių humanitarinių standartų, pirmiausia dėl su lytimi susijusio smurto;

Kova su kankinimu ES palaikant santykius su trečiosiomis šalimis

43. ragina EIVT, ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais ir COHOM užtikrinti, kad į konkrečioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas būtų įtraukti konkrečiai šaliai taikomi kovos su kankinimu tikslai ir kriterijai, taip pat nustatytos grupės, kurioms reikia specialios apsaugos, pvz., vaikai, moterys, perkeltieji asmenys, pabėgėliai ir migrantai, taip pat tos grupės, kurios patiria diskriminaciją dėl etninės ar kultūrinės kilmės arba dėl kastos, religijos ar kitokių įsitikinimų, seksualinės orientacijos arba lytinės tapatybės;
44. kreipiasi į ES ir visą tarptautinę bendruomenę prašydamas laikytis negražinimo principo, pagal kurį nė vienas prieglobsčio prašytojas neturėtų būti sugražintas į šalį, kurioje jam gresia kankinimai arba nežmoniškas ar žeminantis elgesys, kaip apibrėžta 1951 m. liepos 28 d. Konvencijoje dėl pabėgėlių statuso;
45. pabrėžia, kad, siekiant spręsti su kankinimu susijusias problemas kiekvienoje šalyje, konkrečiai šaliai skirtoje žmogaus teisių strategijoje reikėtų nustatyti apsaugos spragas, tinkamus atstovus ir priegigos taškus, pvz., JT sistemą, saugumo sektorių arba teisminę reformą;
46. rekomenduoja konkrečioms šalims skirtoje žmogaus teisių strategijoje aptarti pagrindines vyriausybinių agentūrų ir privačių struktūrų vykdomo kankinimo ir netinkamo elgesio priežastis, taip pat nustatyti pagalbos poreikius, kad būtų galima teikti ES techninę pagalbą gebėjimams stiprinti, teisinei reformai ir mokymui vykdyti, siekiant padėti trečiosioms šalims įgyvendinti tarptautinius įsipareigojimus ir laikytis tarptautinių standartų, pirmiausia pasirašyti ir ratifikuoti KPK ir KPKFP ir laikytis juose esančių nuostatų dėl prevencijos (ypač susijusių su NPM sukūrimu), kovos su nebaudžiamumu ir aukų rehabilitacijos;
47. be to, rekomenduoja į konkrečiai šaliai skirtą žmogaus teisių strategiją įtraukti priemones, kuriomis būtų skatinamas nacionalinių institucijų, kurios gali veiksmingai užtikrinti kankinimo ir netinkamo elgesio prevenciją, kūrimas ir veikla arba, jeigu reikia, stiprinimas, įskaitant galimybę prireikus gauti finansinę ir techninę pagalbą;
48. pabrėžia, kad reikia, jog EIVT ir ES delegacijos skelbtų konkrečią informaciją apie pagalbą ir galimas kankinimo ir netinkamo elgesio aukų teisių gynimo priemones, prieinamas trečiosiose šalyse;
49. ragina EIVT ir ES delegacijas visapusiškai, bet atidžiai ir tikslingai, atsižvelgiant į konkrečią šalį, taikyti turimas politines priemones, kaip apibrėžta ES gairėse dėl kankinimo, įskaitant viešuosius pareiškimus, vietos demaršus, dialogus ir konsultacijas žmogaus teisių klausimais, siekiant atkreipti dėmesį į atskirus atvejus, su kankinimo prevencija susijusių teisės aktų sistemą ir atitinkamų tarptautinių konvencijų ratifikavimą ir įgyvendinimą; ragina EIVT ir valstybes nares vėl pradėti taikyti ankstesnę tikslinių pasaulinių kampanijų, susijusių su kankinimo temomis, vykdymo praktiką;
50. ragina ES delegacijas ir valstybių narių ambasadas vietoje įgyvendinti ES gairių dėl kankinimo nuostatas ir ragina EIVT ir COHOM reguliariai stebėti jų įgyvendinimą;
51. ragina ES delegacijas ir valstybių narių ambasadas visame pasaulyje kasmet birželio 26 d. paminėti Tarptautinę paramos kankinimo aukoms dieną rengiant seminarus, parodas ir kitus renginius;

52. ragina EIVT ir ES specialųjį įgaliotinį sistemingai kelti kankinimo ir netinkamo elgesio klausimą ES dialoguose ir konsultacijose žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis;
53. rekomenduoja užtikrinti, kad vietos ir regiono pilietinės visuomenės forumuose ir seminaruose su kankinimu susijusiems klausimams būtų skiriamas pagrindinis dėmesys, ir galbūt imtis tolesnių veiksmų per įprastas konsultacijas ir dialogus žmogaus teisių klausimais;
54. ragina ES, vykdant savo dialogus žmogaus teisių klausimu, skatinti JT standartinių minimalių elgesio su kaliniais taisyklių įgyvendinimą, kad būtų gerbiamas kalinių prigimtinis orumas ir pagrindinės teisės bei garantijos, taip pat užtikrinti, kad šios taisyklės būtų taikomos visose laisvės atėmimo vietose, įskaitant psichiatrijos ligonines ir policijos nuovadas;
55. ragina ES ir Parlamento delegacijas lankytis kalėjimuose ir kitose sulaikymo vietose, įskaitant jaunimo sulaikymo centrus ir vietas, kuriose galėtų būti laikomi vaikai, ir stebėti bylų nagrinėjimą, kai yra priežasčių manyti, kad atsakovai galėjo būti kankinami arba su jais galėjo būti netinkamai elgiamasi, ir reikalauti informacijos apie atskiras bylas ir nepriklausomo šių bylų nagrinėjimo;
56. ragina ES delegacijas teikti paramą pilietinės visuomenės nariams, kuriems neleidžiama lankytis kalėjimuose ir stebėti teismo procesų;
57. ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares laikytis savo veiksmų plane prisiimtų įsipareigojimų ir palengvinti nepriklausomų ir veiksmingų NPM sukūrimą ir veikimą; ragina valstybes nares atidžiai ir skaidriai persvarstyti ir išanalizuoti esamus NPM ir nacionalines žmogaus teisių institucijas ES ir trečiojoje šalyse ir nustatyti jų geriausios praktikos pavyzdžius, užtikrinant, kad būtų atsižvelgiama į vaiko teises, siekiant stiprinti esamus mechanizmus, atlikti jų tobulinimo pakeitimus ir skatinti šalis partneres sekti šiais pavyzdžiais;
58. ragina ES delegacijas skatinti sulaikymą naudoti kaip kraštutinę priemonę ir ieškoti alternatyvų, ypač pažeidžiamoje padėtyje esančių asmenų (pvz., moterų, vaikų, prieglobsčio prašytojų ir migrantų) atžvilgiu;
59. yra labai susirūpinęs dėl nesenų pranešimų apie ES įsisteigusias įmones, teikiančias cheminius produktus, JAV naudojamus mirtinoms injekcijoms; šiuo požiūriu palankiai vertina tai, kad kelios Europos farmacijos įmonės sukūrė eksporto ir kontrolės sutarčių sistemą, kuria siekiama užtikrinti, jog produktas „Propofol“ nebūtų naudojamas mirtinoms injekcijoms šalyse, kuriuose vis dar taikoma mirties bausmė, įskaitant JAV;

ES veiksmai daugiašaliuose forumuose ir tarptautinėse organizacijose

60. palankiai vertina nuolatines ES pastangas skatinti rengti JT Generalinės Asamblėjos ir Žmogaus teisių tarybos rezoliucijas ir remti jų reguliarią tvirtinimą, taip pat palankiai vertina tai, kad ES JT sistemoje šiam klausimui teikia pirmenybę; siūlo Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei bei ES specialiajam įgaliotiniui reguliariai palaikyti ryšius su JT specialiuoju pranešėju kankinimo klausimais,

kad būtų dalijamasi informacija, kuri svarbi ES užsienio politikos ryšių su trečiosiomis šalimis požiūriu; siūlo Užsienio reikalų komitetui ir Žmogaus teisių pakomitečiui reguliariai kviesti JT specialųjį pranešėją kankinimo klausimais pateikti Parlamentui informaciją su kankinimu tam tikrose šalyse susijusiais klausimais;

61. primena, kad pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto 7 ir 8 straipsnius sistemingas arba didelio masto kankinimas gali būti priskirtas prie karo nusikaltimų arba nusikaltimų žmoniškumui; laikosi nuomonės, kad pagal atsakomybės užtikrinti apsaugą principą tarptautinė bendruomenė privalo apsaugoti nuo tokių nusikaltimų nukentėjusius gyventojus, ir todėl ragina persvarstyti JT Saugumo Tarybos sprendimų priėmimo procedūrą, siekiant išvengti aklavietės su atsakomybe užtikrinti apsaugą susijusiais atvejais;
62. ragina trečiasias šalis visapusiškai bendradarbiauti su JT specialiuoju pranešėju, Komitetu prieš kankinimą ir regioninėmis kovos su kankinimu institucijomis, pvz., Kankinimo prevencijos Afrikoje komitetu, Europos komitetu prieš kankinimą ir Amerikos valstybių organizacijos (AVO) pranešėju dėl asmenų, iš kurių atimta laisvė, teisių; ragina valstybes nares ir EIVT sistemingai atsižvelgti į specialiojo pranešėjo ir kitų institucijų rekomendacijas dėl tolesnių veiksmų palaikant ryšius su trečiosiomis šalimis, taip pat ir vykdant visuotinio periodinio vertinimo (VPV) procesą;
63. primygtinai ragina EIVT, ES specialųjį įgaliotinį ir valstybes nares aktyviai skatinti prioriteto tvarka ratifikuoti ir įgyvendinti KPK ir KPKFP, taip pat dėti daugiau pastangų siekiant palengvinti veiksmingų ir nepriklausomų NPM kūrimą ir veikimą trečiojoje šalyse;
64. ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares remti regioninių kankinimo prevencijos mechanizmų sukūrimą ir veikimą, įskaitant Kankinimo prevencijos Afrikoje komitetą ir AVO pranešėją dėl asmenų, iš kurių atimta laisvė, teisių;
65. ragina EIVT, ES specialųjį įgaliotinį ir Komisiją didinti paramą trečiosioms šalims, kad jos galėtų veiksmingai įgyvendinti atitinkamą pagal JT sutartis įsteigtų organų, įskaitant Komitetą prieš kankinimą ir Kankinimo prevencijos pakomitetį, Vaiko teisių komitetą ir Moterų diskriminacijos panaikinimo komitetą, rekomendacijas;
66. ragina EIVT pagal galimybes teikti techninę pagalbą kankinimo aukų ir jų šeimų reabilitacijai siekiant suteikti jiems galimybę atkurti savo gyvenimus;
67. pabrėžia aktyvaus valstybių narių dalyvavimo įgyvendinant veiksmų plano nuostatas ir teikiant EIVT reguliarius pranešimus apie veiksmus, kurių jos ėmėsi šiuo tikslu, svarbą;
68. ragina ES veiksmingiau bendradarbiauti su Europos Komitetu prieš kankinimą ir Europos Tarybos žmogaus teisių komisaru;

Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EDŽTRP)

69. palankiai vertina esamas EDŽTRP, kurios 7 proc. lėšų skiriama su kankinimu susijusiems projektams, iniciatyvas ir projektus ir pabrėžia, kad reikia toliau numatyti atitinkamas lėšas kovai su kankinimu ir žiauriu ar žeminančiu elgesiu ar baudimu, didžiausią dėmesį

skiriant informuotumo didinimui, prevencijai ir nebaudžiamumo problemos sprendimui bei socialinei ir psichologinei kankinimo aukų rehabilitacijai, pirmenybę teikiant holistinio požiūrio projektams;

70. pabrėžia, kad skiriant lėšas projektams būsimu programavimo laikotarpiu derėtų atsižvelgti į veiksmų plane apibrėžtus ES tikslus;
71. ragina valstybes nares pateikti dvišalės pagalbos programų kankinimo prevencijos ir rehabilitacijos srityje apžvalgą siekiant dalytis geriausios praktikos pavyzdžiais, veiksmingai pasidalyti našta ir kurti sąsajas su EDŽTRP projektais ir juos papildyti;

ES politikos patikimumas, suderinamumas ir nuoseklumas

72. atkreipia dėmesį į tai, kad ES ir valstybės narės turi rodyti pavyzdį, kad užtikrintų savo patikimumą; todėl ragina Airiją, Belgiją, Graikiją, Latviją, Slovakiją ir Suomiją prioriteto tvarka ratifikuoti KPKFP ir sukurti nepriklausomus, gerai finansuojamus ir veiksmingus NPM; pažymi atskirų komunikatų, kaip kankinimo ir netinkamo elgesio prevencijos priemonės, svarbą ir ragina valstybes nares pripažinti atskiras jurisdikcijas laikantis KPK 21 straipsnio nuostatų; ragina JT Vaiko teisių konvenciją pasirašiusias šalis pasirašyti ir ratifikuoti 3-ąją šios konvencijos protokolą; taip pat ragina 21 valstybę narę, kurios dar neratifikavo Tarptautinės konvencijos dėl visų asmenų apsaugos nuo prievartinio dingimo, kuo skubiau tai padaryti;
73. ragina valstybes nares, kurios dar nepareiškė pripažįstančios KPK 22 straipsnio jurisdikcijos, tai padaryti prioritetine tvarka;
74. ragina visas valstybes nares, kuriose taikomi NPM, dalyvauti konstruktyviame dialoge siekiant įgyvendinti NPM rekomendacijas, kartu nuosekliai ir papildomai įgyvendinant Europos komiteto prieš kankinimą, JT komiteto prieš kankinimą ir jo Kankinimų prevencijos pakomitečio rekomendacijas;
75. primygtinai ragina ES sustiprinti savo įsipareigojimą visuotinėms žmogaus teisių vertybėms ir todėl ragina ES pasinaudoti kaimynystės politika ir principu „parama pagal pažangą“, siekiant paskatinti kaimynines šalis pradėti reformas ir imtis aktyvesnių veiksmų kovoje su kankinimais;
76. apgailestauja, kad valstybės narės teikia nedaug paramos JT savanoriškam kankinimo aukų fondui ir KPKFP specialiajam fondui; ragina valstybes nares ir Komisiją remti šių fondų darbą reguliariai ir savanoriškai teikiant didelius įnašus, atitinkančius jų įsipareigojimus pagal veiksmų planą;
77. laikosi nuomonės, kad ES turėtų priimti ryžtingesnę poziciją, ir ragina ES institucijas ir valstybes nares priimti didesnius įsipareigojimus ir stiprinti politinę valią siekiant, kad visame pasaulyje būtų paskelbtas mirties baudmės moratoriumas;
78. ragina Komisiją parengti veiksmų planą siekiant sukurti tikslinių sankcijų (draudimo keliauti, turto išaldymo) sąrašo sudarymo ir taikymo trečiųjų šalių pareigūnams (įskaitant policijos pareigūnus, prokurorus ir teisėjus), susijusiems su sunkiais žmogaus teisių

pažeidimais, pvz., kankinimu ir žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu, mechanizmą; pabrėžia, kad įtraukimo į sąrašą kriterijai turėtų būti pagrįsti gerai dokumentuotais, susijusiais ir nepriklausomais šaltiniais ir įtikinamais įrodymais, kad į sąrašą įtraukti asmenys galėtų naudotis teisių gynimo mechanizmais;

79. primena visų valstybių, įskaitant ES valstybes nares, įsipareigojimą griežtai laikytis negražinimo principo, pagal kurį valstybės negali deportuoti ar išduoti asmenų jurisdikcijai, kurioje jie gali patirti persekiojimą; mano, kad priimančiosios šalies diplomatinio patikinimo siekimo praktika neatleidžia siunčiančiosios valstybės nuo jos prievolių, ir smerkia tokią praktiką, kuria siekiama išvengti visiško kankinimo ir gražinimo draudimo;
80. pažymi itin svarbų ES vaidmenį pasaulyje kovojant su kankinimu, glaudžiai bendradarbiaujant su JT; pabrėžia, kad visiško nepakantumo kankinimui principo stiprinimas ir toliau lieka vienas iš pagrindinių ES politikos ir strategijos uždavinių skatinant žmogaus teises ir pagrindines laisves tiek ES, tiek už jos ribų; apgailestauja dėl to, kad ne visos valstybės narės visapusiškai laikosi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005, o kai kurios išsivysčiusiose šalyse įsisteigusios įmonės galbūt neteisėtai pardavė trečiosioms šalims policijos ir saugumo struktūrose naudojamą įrangą, kuri gali būti naudojama kankinimams;
81. ragina Tarybą ir Komisiją baigti dabartinę Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005, įskaitant jo priedus, peržiūrą siekiant veiksmingesnio įgyvendinimo atsižvelgiant į 2010 m. birželio 17 d. rezoliucijoje dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005 įgyvendinimo išdėstytas Parlamento rekomendacijas; ragina valstybes nares visapusiškai laikytis šio reglamento nuostatų, pirmiausia jo 13 straipsnyje nustatytos visų valstybių narių prievolės laiku parengti metines veiklos ataskaitas ir jas paskelbti viešai, taip pat dalytis informacija su Komisija apie licencijų išdavimo sprendimus;

Pastabos dėl kovos su kankinimu ir vystymosi politikos

82. primena, kad reikia sukurti integruotą ir išsamią strategiją, skirtą kovoti su kankinimu šalinant pagrindines jo priežastis; mano, kad ji turėtų apimti bendrą institucinį skaidrumą ir stipresnę politinę valią valstybės lygiu kovojant su netinkamu elgesiu; pabrėžia, kad reikia nedelsiant kovoti su skurdu, nelygybe, diskriminacija ir smurtu taikant NPM ir stiprinant vietos valdžios institucijas bei NVO; pabrėžia poreikį toliau stiprinti ES vystomojo bendradarbiavimo ir žmogaus teisių įgyvendinimo priemones, kad būtų šalinamos pagrindinės smurto priežastys;
83. pabrėžia, kad galimybė kreiptis į teismą, kova su nebaudžiamumu, nešališki tyrimai, pilietinės visuomenės įgalėjimas ir švietimo, nukreipto prieš netinkamą elgesį, skatinimas yra labai svarbūs kovoje su kankinimu;
84. pabrėžia, kad termino „kankinimas“ (vadinasi, ir tokios praktikos absoliutaus uždraudimo, baudžiamojo persekiojimo ir baudimo už jos taikymą) negalima atmesti, kai tokius veiksmus atlieka neteisėtos karinės pajėgos arba gentinės, religinės ar sukilėlių grupės;
85. primena dialogo žmogaus teisių klausimais, kaip politinio dialogo pagal Kotonu partnerystės susitarimo 8 straipsnį sudedamosios dalies, svarbą ir specifiškumą; taip pat

primena, kad visuose su trečiosiomis šalimis žmogaus teisių klausimais vykstančiuose dialoguose turėtų būti griežtai pasisakoma prieš kankinimą;

86. ragina Tarybą ir Komisiją skatinti šalis partneres kovojant su kankinimu ir kitu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu patvirtinti į auką orientuotą požiūrį ir įgyvendinant vystomojo bendradarbiavimo politiką ypatingą dėmesį skirti aukų poreikiams; pabrėžia, kad pagalbos sąlygos taikymas yra veiksmingas problemos sprendimo būdas, tačiau geresnių rezultatų būtų galima pasiekti vedant aukšto lygio dialogus ir derybas, siekiant pilietinės visuomenės dalyvavimo, stiprinant nacionalinius pajėgumus ir daug dėmesio skiriant paskatoms;

Pastabos dėl kovos su kankinimu ir moterų teisių

87. primygtinai ragina ES nustatant pagalbos sąlygas užtikrinti, kad trečiosios šalys nuo kankinimo apsaugotų visus žmones, ypač moteris ir mergaites; ragina Komisiją persvarstyti savo pagalbos politiką tų šalių, kuriose vykdomi kankinimai, atžvilgiu ir tą pagalbą skirti aukoms remti;

88. palankiai vertina Komisijos komunikate „Siekiant atsisakyti moters lytinių organų žalojimo“ (COM(2013) 833) numatytas priemones ir pakartoja, kad siekiant spręsti šią problemą reikia užtikrinti Sąjungos vidaus ir išorės politikos nuoseklumą; be to, dar kartą pabrėžia, kad ir toliau būtina, jog ES bendradarbiautų su trečiosiomis šalimis siekiant panaikinti moterų lyties organų žalojimo praktiką; ragina dar to nepadariusias valstybes nares savo nacionaliniais teisės aktais numatyti baudžiamąją atsakomybę už moterų lyties organų žalojimą ir užtikrinti tų teisės aktų įgyvendinimą;

89. reiškia susirūpinimą dėl atvejų, kai mirties bausmė įvykdoma moterims, turinčioms psichinių problemų ar mokymosi sunkumų;

90. smerkia visų formų smurtą prieš moteris, visų pirma, vadinamuosius žudymus dėl garbės, kultūroje ar religiniuose įsitikinimuose išsaknijusį smurtą, priverstines santuokas, vaikų santuokas, žudymą dėl lyties ir mirtis dėl kraičio; patvirtina, kad ES turi tai laikyti kankinimo būdais; prašo visų suinteresuotųjų subjektų švietimo ir informuotumo didinimo priemonėmis aktyviai stengtis užkirsti kelią kankinimo praktikai;

91. smerkia visų formų moterų kankinimą, susijusį su kaltinimais kerais ar raganavimu, vykdomą įvairiose pasaulio šalyse;

92. palankiai vertina pažangų ir novatorišką Romos statuto požiūrį, kuriuo seksualinis smurtas ir smurtas dėl lyties, įskaitant išprievartavimą, seksualinę vergovę, prievartinę prostituciją, priverstinį apvaisinimą, priverstinę sterilizaciją ar kitų panašaus sunkumo formų seksualinį smurtą pripažinti kankinimo būdais, taigi pripažinti juos karo nusikaltimais ir nusikaltimais žmoniškumui; taip pat palankiai vertina Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) aukų paramos fondo įgyvendinamas programas, skirtas nuo kankinimų nukentėjusių moterų reabilitacijai, ypač pasibaigus konfliktui;

93. ragina ES skatinti to dar nepadariusias šalis ratifikuoti ir įgyvendinti KPK ir Romos statutą ir į savo nacionalinius teisės aktus įtraukti atitinkamas nuostatas dėl su lytimi susijusio smurto;

94. ragina valstybes griežtai pasmerkti moterų ir mergaičių kankinimą ir smurtą prieš jas, vykdomus ginkluoto konflikto metu ir po jo; pripažįsta, kad seksualinis smurtas ir smurtas dėl lyties paveikia aukas ir išgyvenusiuosius, gimines, bendruomenes ir visuomenes, ir ragina imtis veiksmingų atskaitomybės ir teisių gynimo priemonių bei veiksmingų taisomųjų priemonių;
95. mano, kad būtina, jog nacionaliniai prokurorai ir teisėjai turėtų gebėjimų ir patirties tinkamai vykdyti asmenų baudžiamąjį persekiojimą už nusikaltimus dėl lyties ir juos teisti;
96. mano, kad sulaikymo vietose translyčių moterų kalinių neatskyrimas nuo vyrų kalinių yra žiaurus, nežmoniškas, žeminantis ir nepriimtinas elgesys;
97. ragina ES, vedant savo žmogaus teisių dialogus, skatinti JT elgesio su kalinčiomis moterimis ir moterims pažeidėjoms taikomų priemonių, nesusijusių su laisvės atėmimu, taisyklių (Bankoko taisyklės) įgyvendinimą, kad būtų sustiprintos tarptautinės elgesio su kalinčiomis moterimis normos, apimančios sveikatos, lyčių lygybės ir vaikų priežiūros aspektus;
98. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms, JT vyriausiajam žmogaus teisių komisarui ir JT specialiajam pranešėjui kankinimo klausimais.

22.1.2014

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl kankinimo panaikinimo pasaulyje
(2013/2169(INI))

Nuomonės referentas: Ricardo Cortés Lastra

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad pagal tarptautinę ir humanitarinę teisę ir JT konvenciją prieš kankinimą kankinimas yra uždraustas visiškai; pabrėžia, kad kankinimas yra vienas didžiausių žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimų, kuris daro didžiulę žalą milijonams asmenų ir jų šeimų ir kurio jokiais aplinkybėmis negalima pateisinti;
2. primena, kad reikia sukurti integruotą ir išsamią strategiją, skirtą kovoti su kankinimu šalinant pagrindines jo priežastis; mano, kad ji turėtų apimti bendrą institucinį skaidrumą ir stipresnę politinę valią valstybės lygiu kovojant su netinkamu elgesiu; pabrėžia, kad reikia nedelsiant kovoti su skurdu, nelygybe, diskriminacija ir smurtu taikant nacionalinius prevencijos mechanizmus ir stiprinant vietos valdžios institucijas bei NVO; pabrėžia poreikį toliau plėtoti ES vystomojo bendradarbiavimo ir žmogaus teisių įgyvendinimo priemones, kad būtų šalinamos pagrindinės smurto priežastys;
3. susirūpinęs pažymi, kad į reikalavimus pasinaudoti pagrindinėmis ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis dažnai reaguojama griežtomis represijomis, todėl daug kankinimo aukų atstovauja skurdžiausiems visuomenės sluoksniams; taip pat pažymi, kad smurtui prieš moteris ir vaikus ypač didelį poveikį daro jų socialinė ir ekonominė atskirtis, taip pat ir besivystančiose šalyse; todėl ragina kurti naujas prevencines strategijas, kurias taikant būtų sprendžiamas ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių ryšio su smurtu kausimas;
4. pabrėžia, kad galimybė kreiptis į teismą, kova su nebaudžiamumu, nešališki tyrimai, pilietinės visuomenės įgalinimas ir švietimo, nukreipto prieš netinkamą elgesį, skatinimas yra labai svarbūs kovoje su kankinimu;

5. pabrėžia, kad svarbu, jog Parlamento delegacijos lankytųsi kalėjimuose ir kitose sulaikymo įstaigose, kai yra priežasčių manyti, kad kaltinamieji galėjo būti kankinami arba su jais galėjo būti netinkamai elgiamasi, ir ragina pateikti informaciją apie atskiras bylas ir atlikti nepriklausomą šių bylų nagrinėjimą;
6. pažymi itin svarbų ES vaidmenį pasaulyje glaudžiai bendradarbiaujant su JT kovoje su kankinimais; pabrėžia, kad visiško nepakantumo kankinimams principo stiprinimas išlieka vienu iš pagrindinių ES politikos ir strategijos uždavinių skatinant žmogaus teises ir pagrindines laisves tiek ES viduje, tiek už jos ribų; apgailestauja dėl to, kad ne visos valstybės narės visiškai laikosi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005, o kai kurios išsivysčiusiose šalyse įsisteigusios įmonės galbūt neteisėtai pardavė trečiosioms šalims policijos ir saugumo struktūrose naudojamą įrangą, kuri gali būti naudojama kankinimams;
7. ragina Komisiją ir EIVT labai rimtai traktuoti pranešimus apie trečiųjų šalių vyriausybinių įstaigų vykdomus kankinimus, metodiškai kelti kankinimo ir netinkamo elgesio klausimą visuose dialoguose su šiomis šalimis ir siekti skaidrių tokių atvejų tyrimų; pabrėžia tai, kad pagarba žmogaus teisėms – tai vienas iš pagrindinių ES vystomojo bendradarbiavimo veiksnių aspektų;
8. pažymi, kad JT komiteto prieš kankinimą dokumentuose terminas „kankinimas“ reiškia bet kokį veiksma, kuriuo asmeniui tyčia sukeliama labai didelis fizinio ar psichinio pobūdžio skausmas ar kančia, kai tokį skausmą ar kančią sukelia valstybės pareigūnas arba jam pakursčius, sutikus ar tyliai pritarus – kitas oficialias pareigas einantis asmuo; tačiau pabrėžia, kad termino „kankinimas“ (vadinasi, ir tokios praktikos absoliutaus uždraudimo, baudžiamojo persekiojimo ir baudimo už jos taikymą) negalima atmesti, kai tokius veiksmus atlieka neteisėtos karinės pajėgos, gentinės, religinės ar sukilėlių grupės;
9. pabrėžia, kad moterys ir vaikai, visų pirma mergaitės, yra labiausiai pažeidžiami asmenys, kurie yra kankinami ir su jais nežmoniška elgiamasi; todėl pabrėžia, kad kalbant apie kankinimus svarbu atsižvelgti į lyčių aspektą ir reikia skirti ypatingą dėmesį tokiems klausimams, kaip prievartavimai suėmimo atveju, prievarta prieš nėščias moteris ir draudimas pasinaudoti reprodukcinėmis teisėmis;
10. primena dialogo žmogaus teisių klausimais, kaip politinio dialogo pagal Kotonu partnerystės susitarimo 8 straipsnį sudedamosios dalies, svarbą ir specifiškumą; taip pat primena, kad visuose su trečiosiomis šalimis žmogaus teisių klausimais vykstančiuose dialoguose turėtų būti griežtai pasisakoma prieš kankinimą;
11. ragina Komisiją ir EIVT remti visus regioninius kankinimo prevencijos mechanizmus, įskaitant Kankinimų prevencijos Afrikoje komitetą, taip pat remia Afrikos Sąjungos specialiojo pranešėjo įkalinimo vietų ir sąlygų klausimu bei pranešėjo asmenų, iš kurių atimta laisvė Šiaurės ir Pietų Amerikoje, klausimu vaidmenį;
12. ragina Komisiją ir EIVT vedant savo politinį dialogą su trečiosiomis šalimis, įskaitant AKR šalis, skatinti jas ratifikuoti fakultatyvinį protokolą prieš kankinimą ir nustatyti nacionalinius prevencijos mechanizmus (NPM);
13. ragina Tarybą, EIVT ir Komisiją imtis efektyvesnių veiksnių siekiant užtikrinti, kad

Europos Parlamentas ir pilietinė visuomenė dalyvautų bent atliekant ES gairių dėl kankinimo vertinimą.

14. ragina Tarybą ir Komisiją skatinti šalis partneres kovojant su kankinimu ir kitu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu patvirtinti į auką orientuotą požiūrį ir įgyvendinant vystomojo bendradarbiavimo politiką ypatingą dėmesį skirti aukų poreikiams; pabrėžia, kad pagalbos sąlygos taikymas yra veiksmingas problemos sprendimo būdas, tačiau geresnių rezultatų būtų galima pasiekti vedant aukšto lygio dialogus ir derybas, siekiant pilietinės visuomenės dalyvavimo, stiprinant nacionalinius pajėgumus ir daug dėmesio skiriant iniciatyvoms.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	21.1.2014
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 24 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda

24.1.2014

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl kankinimo panaikinimo pasaulyje
(2013/2169(INI))

Nuomonės referentė: Marina Yannakoudakis

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo (JTST rezoliucija 1325), Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW), Tarptautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais veiksmų programą ir Pekino veiksmų programą ir peržiūros konferencijų rezultatų dokumentus,
- A. kadangi kankinimu labiausiai pažeidžiamos grupės yra moterys, vaikai, sulaikytieji, kaliniai, pabėgėliai, prieglobsčio prašytojai, šalies viduje perkelti asmenys, migrantai ir asmenys, susiduriantys su diskriminacija dėl etninės priklausomybės, religijos ar kitų įsitikinimų, seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės;
- B. kadangi moterys paprastai tampa seksualinių kankinimų ir kankinimų lyties pagrindu aukomis tiek karo, tiek taikos metu;
- C. kadangi moterys ir mergaitės neproporcingai dažnai kenčia nuo smurto, ypač seksualinio smurto, tiek taikos, tiek ginkluoto konflikto metu;
- D. kadangi kankinimas ir kitoks žiaurus, nežmoniškas ar žeminantis elgesys arba baudimas – vieni iš atgrasiausių žmogaus teisių, žmogaus neliečiamybės ir žmogaus orumo pažeidimų šiuolaikiniame pasaulyje;
- E. kadangi šalys dažnai ignoruoja arba neigia smurtą dėl lyties, atsisakoma aukoms suteikti reikiamą pagalbą ir apsaugą arba nuteisti smurtautojus, apie daugelį tokio smurto atvejų nepranešama;

- F. kadangi moterų lyties organų žalojimas pažeidžia JT konvenciją prieš kankinimą ir kitoki žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą ;
- G. kadangi JT Moterų padėties komitetas užmėtymą akmenimis laiko kankinimo būdu ir paragino jį uždrausti;
- H. kadangi JT specialusis pranešėjas neteisminio, neatidėliotino ir savavališko mirties bausmės vykdymo klausimais, pareiškė, kad lesbietės, gėjai, biseksualūs ir translyčiai asmenys dažniau patiria smurtą ir žmogaus teisių pažeidimus;
- I. kadangi 2012 m. atnaujintose ES kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu ir baudimu gairėse moteris priskiriamos vienai iš grupių, kuriai reikia specialios apsaugos; pakartoja, kad svarbu atpažinti kankinimų ir žeminančio elgesio dėl lyties formas;
- J. kadangi smurto aukos patiria ilgalaikius fizinės ir psichinės sveikatos padarinius;
1. ragina ES nustatant pagalbos sąlygas užtikrinti, kad trečiosios šalys nuo kankinimų apsaugotų visus žmones, ypač moteris ir mergaites; ragina Komisiją persvarstyti savo pagalbos politiką tų šalių, kuriose vykdomi kankinimai, atžvilgiu ir tą pagalbą skirti aukoms remti;
 2. palankiai vertina Komisijos komunikate COM (2013) 833 „Siekiant atsisakyti moters lytinių organų žalojimo“ numatytas priemones ir pakartoja, kad kovojant su šiuo reiškiniu reikalinga nuosekli Europos Sąjungos vidaus ir išorės politika; dar kartą pabrėžia, kad ES vis dar turi bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis panaikindama moterų lyties organų žalojimą; ragina dar to nepadariusias valstybes nares teisės aktais numatyti baudžiamąją atsakomybę už moterų lyties organų žalojimą, ir užtikrinti tų teisės aktų įgyvendinimą;
 3. remia tai, kad nedelsiant būtų uždraustas užmėtymas akmenimis: pabrėžia, kad tai žiauri mirties bausmės vykdymo forma;
 4. reiškia susirūpinimą dėl moterų, turinčių psichinių problemų ir mokymosi sunkumų, mirties bausmės atvejų;
 5. reiškia susirūpinimą dėl moterų ir vaikų, kurie laukia mirties bausmės įvykdymo, kalinimo sąlygų;
 6. smerkia visų formų smurtą prieš moteris, visų pirma, vadinamuosius žudymus dėl garbės, kultūroje ar religiniuose įsitikinimuose įsišaknijusį smurtą, priverstines santuokas, vaikų santuokas, žudymą dėl lyties ir mirtis dėl kraičio; patvirtina, kad ES turi tai laikyti kankinimo būdais; prašo visų suinteresuotųjų subjektų švietimo ir informuotumo didinimo priemonėmis aktyviai stengtis išvengti kankinimo praktikos;
 7. smerkia įvairiose pasaulio šalyse vykdomą bet kokią formų moterų kankinimą, susijusį su kaltinimais dėl burtų ar raganavimo;
 8. ragina atitinkamų pasaulio šalių valdžios institucijas uždrausti priverstines santuokas, ypač vaikų santuokas;

9. pripažįsta, kad smurtas, deja, yra besiplečiantis reiškinys ir dabartinės JT ir ES apibrėžtys tampa nebeaktualios ir pasenusios; todėl mano, kad labai svarbu kovoti su naujomis pažeidžiamų grupių, ypač vaikų, kankinimo formomis;
10. pripažįsta, kad reikia kovoti su naujomis ir atsirandančiomis kankinimo formomis, susijusiomis su informacinių technologijų priemonių naudojimu, pvz., naudojant internetą ir socialinę terpę psichologiniam moterų ir vaikų kankinimui ir priekabiavimui prie jų;
11. palankiai vertina pažangų ir novatorišką Romos statuto požiūrį, kuriuo seksualinis smurtas ir smurtas lyties pagrindu, įskaitant išžaginimą, seksualinę vergovę, vertimą užsiimti prostitucija, priverstinį apvaisinimą, priverstinę sterilizaciją, ar kitos panašaus sunkumo formos seksualinį smurtą pripažinti kankinimo būdais, taigi pripažinti juos karo nusikaltimais ir nusikaltimais žmoniškumui; taip pat palankiai vertina TBT Aukų patikos fondo įgyvendinamas programas, skirtas nuo kankinimų, ypač esant pokonfliktinei padėčiai, nukentėjusių moterų reabilitacijai;
12. ragina ES įgyvendinant EDŽTRP ir toliau remti programas, skirtas nuo kankinimų, visų pirma nuo seksualinio smurto esant pokonfliktinei padėčiai, nukentėjusioms moterims remti ir reabilituoti;
13. ragina šalis griežtai pasmerkti moterų ir mergaičių kankinimą ir smurtą prieš jas, vykdomus ginkluoto konflikto metu ir po jo; pripažįsta, kad seksualinis smurtas ir smurtas lyties pagrindu paveikia aukas ir išgyvenusiuosius, gimines, bendruomenes ir visuomenes, ir ragina imtis veiksmingų atskaitomybės ir teisių gynimo priemonių bei veiksmingų taisomųjų priemonių;
14. pabrėžia, kad teisė į mokslą yra žmogaus teisė, ir kad neraštingumo naikinimas, vienodų galimybių naudotis kokybiškomis švietimo paslaugomis, įskaitant švietimą seksualiniais klausimais, užtikrinimas ir lyčių skirtumo panaikinimas visais švietimo lygmenimis suteikia galimybių moterims ir mergaitėms; taip prisidedama prie visų moterų ir mergaičių diskriminacijos ir smurto prieš jas formų naikinimo;
15. ragina ES vykdam savo žmogaus teisių dialogą su trečiosiomis šalimis:
 - a) nagrinėti nuolatinio žaginimo, vykusio ginkluoto konflikto metu, atvejus kaip karo nusikaltimus ir atitinkamą bausti už juos,
 - b) nagrinėti nuolatinio ar plačiai paplitusio kankinimo lyties pagrindu atvejus kaip nusikaltimus žmoniškumui ir atitinkamą bausti už juos,
 - c) pripažinti kankinimą lyties pagrindu nusikaltimu ir vengti pakartotino aukų pavertimo aukomis,
 - d) patenkinti konkrečius pažeidžiamiausių aukų, ypač moterų ir mergaičių, poreikius;
 - e) užtikrinti aukoms teisę kreiptis į teismą ir
 - f) skatinti užkirsti kelią smurtui lyties pagrindu, jį tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą;

taip pat skatinti ratifikuoti ir įgyvendinti JT konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą ir užtikrinti, kad svarbiu taikos derybų klausimu būtų kankintojų, nežmoniškų ar žeminančių nusikaltimus įvykdžiusių asmenų nebaudžiamumas ir kad moterims būtų skiriamas didesnis vaidmuo šiuose taikos procesuose;

16. ragina ES skatinti to dar nepadariusias šalis ratifikuoti ir įgyvendinti JT Konvenciją prieš kankinimą ir Romos statutą ir įtraukti atitinkamas jos nuostatas dėl smurto lyties pagrindu į nacionalinės teisės aktus;
17. mano, kad būtina, jog nacionaliniai prokurorai ir teisėjai turėtų galimybių ir patirties tinkamai vykdyti asmenų baudžiamąjį persekiojimą už nusikaltimus lyties pagrindu ir juos teisti;
18. reiškia susirūpinimą dėl tariamų arba tikrų lesbiečių, gėjų, biseksualių ir translyčių asmenų žmogaus teisių pažeidimų;
19. teigia, kad įkalinimo vietose translyčių moterų kalinių neatskirti nuo vyrų yra žiaurus, nežmoniškas ir žeminantis elgesys.
20. pabrėžia, kad šioje srityje taikant atitinkamus tarptautinius ir nacionalinius standartus reikia atsižvelgti į visose laisvės atėmimo vietose laikomų moterų lytinius poreikius.
21. ragina ES vykdant savo žmogaus teisių dialogą skatinti JT būtiniausios kalinių priežiūros taisyklių įgyvendinimą, kad būtų visapusiškai geriamas jų prigimtinis orumas ir pagrindinės teisės bei garantijos; taip pat, kad šios taisyklės būtų taikomas visose laisvės atėmimo vietose, įskaitant psichiatrijos ligonines ir policijos nuovadas;
22. ragina ES vykdant savo žmogaus teisių dialogą skatinti JT elgesio su kalinčiomis moterimis ir su laisvės atėmimu nesusijusių moterų pažeidėjų priemonių taisyklių (Bankoko taisyklės) įgyvendinimą, kad būtų sustiprintos tarptautinės elgesio su kalinčiomis moterimis normos, apimančios jų sveikatą, lyčių lygybę ir vaikų priežiūrą.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	23.1.2014
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 18 -: 0 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Constance Le Grip, Krisztina Morvai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Inės Cristina Zuber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Klauß, Angelika Werthmann

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	6.2.2014
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 57 -: 1 0: 5
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Hiltrud Breyer, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Antonio López-Istúriz White, Alejo Vidal-Quadras
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	María Auxiliadora Correa Zamora, Leonidas Donskis, Verónica Lope Fontagné, Eva Ortiz Vilella, Marie-Christine Vergiat, Pablo Zalba Bidegain